

[Per Hækkerup.]

er et stort spørgsmål. Jeg tænker på de mange meddelelser, vi gennem årene har modtaget om drukneulykker, der finder sted i pyntebassiner i haver.

Nu sidst har „Social-Demokraten“ i søndags fremdraget dette forhold og understreget, at det alligevel er et spørgsmål, som også talmæssigt efterhånden omfatter ret mange mennesker. Det talmateriale, man bygger på, er udarbejdet af Faleks Redningskorps, som vel nok er den institution, der i de fleste tilfælde får med disse kedelige begivenheder at gøre. Statistikken over antallet af dødsfald, som er indtruffet i årene fra 1946 og frem til dato ved druknedød i disse såkaldte pyntebassiner og i tilsvarende installationer, viser, at ialt 75 er døde ved denne form for druknedød, og det drejer sig i alle tilfældene om børn under 6 år, d. v. s. børn, som ikke selv er i stand til at tage ansvaret for deres handlinger og ikke selv er i stand til at kontrollere fornuften eller ufornuften i det, de gør, men som normalt må være undergivet et opsyn. Hvis dette opsyn svigter — det behøver kun at være ganske få minutter —, kan resultatet altså blive, at børnene forsvinder i sådanne havebassiner; og da havebassiner ikke kan siges at opfylde noget andet samfundsformål end eventuelt at pynte — det *kan* de gøre —, er det et spørgsmål, om der ikke trods alt er for store omkostninger ved at opretholde sådanne havebassiner, og om man i hvert tilfælde ikke burde gribe til foranstaltninger, som kunne medføre, at man uden at ødelægge havebassinernes eventuelle skønhedsværdier kunne forhindre, at de små børn kommer galt afsted.

Spørgsmålet har været behandlet i pressen og har også været genstand for behandling af ingeniører, arkitekter, læger og organisationer; men hidtil har man fra offentlige myndigheders side afvist at foretage sig noget i denne sag. Nu viser erfaringen fra andre lande imidlertid, at man udmærket godt er i stand til at gøre noget for at forhindre, at disse ulykker indtræffer. I andre lande har man gennemført sikkerhedsforanstaltninger, afspærringsforanstaltninger, indretning af net i bassinerne, som bevirker, at disse ikke er så farlige for de små børn.

Ved henvendelse til politimyndighederne har man fået konstateret, at politiet, sådan som forholdene er i øjeblikket, er afskåret fra at gribe ind eller gøre ansvar

gældende overfor ejerne af de pågældende bassiner. Politiet anfører, at det her drejer sig om privat grund. Hvis det var offentlig grund, ville der ikke være nogen tvivl, så kunne politimyndighederne gribe ind; men da det her drejer sig om privat grund, hævder politimyndighederne, at de ingen beføjelse har, hvad formentlig også er helt rigtigt; hverken i henhold til loven eller i henhold til de forskellige politivedtægter, som gælder rundt omkring i kommunerne, har de mulighed for at gribe ind. Sagen er imidlertid efter min opfattelse så alvorlig, og statistikken viser et så stort antal dødsfald, at man ikke uden videre kan afvise sagen, og den begrundelse for afvisningen af at gøre noget, som ligger i, at man siger, det her drejer sig om privat grund, og det må være de pågældende ejeres eget ansvar, hvorledes de vil indrette deres grund, den gælder ikke helt og fuldt; thi meget ofte gælder det, at børnene i de pågældende haver, hvor disse pyntebassiner findes, ikke selv kommer noget til, fordi de normalt er vokset op med dem og er fortrolige med forholdene; i langt de fleste tilfælde af dødsfald drejer det sig om naboens børn, som er kommet ind i haven; de er ikke fortrolige med forholdene og kommer derfor galt afsted. Derfor er det et spørgsmål, som ikke blot kan henvises til den enkelte haveejers ansvar eller ikkeansvar; der er her tale om ulykker, som i virkeligheden kan ramme de fleste, der har små børn.

Jeg vil derfor henlede justitsministeriets opmærksomhed på spørgsmålet, da det nu har vist sig, at det drejer sig om så mange ulykkestilfælde og ulykkestilfælde, som man strengt taget skulle kunne undgå, og jeg vil bede justitsministeriet overveje, hvorvidt det er muligt enten at påbyde visse sikkerhedsforanstaltninger og kontrollere, at de bliver gennemført, eller overveje eventuelt at skride til forbud mod sådanne pyntebassiner. Ud fra ønsket om, at man nu ikke længere blot behandler sagen i pressen, men at den bliver taget op til behandling af de ansvarlige myndigheder, har jeg villet gøre disse bemærkninger.

Jørgen Gram: Jeg vil herved spørge den højtærede minister for handel, industri og søfart: Hvorledes går det med administrationen og afviklingen af loven om konfiskation af tysk og japansk ejendom? Den blev